

Resolució 104/2017, de 5 d'abril

Número d'expedient de la reclamació: 51/2017.

Administració reclamada: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú.

Informació reclamada: Còpia en paper de la informació prèviament subministrada per correu electrònic.

Sentit de la resolució: Desestimació.

Resum: Segons l'apartat 1 de l'article 36 LTAIPBG, els particulars tenen, en principi, dret a que la informació els sigui lliurada en el format en què la sol·licitin, llevat que l'Administració motivi adequadament (article 34.4.c LTAIPBG) la concurrència d'alguns dels supòsits que, segons l'apartat 2 de l'esmentat precepte, justifiquen que es lliuri en un format diferent. En aquest cas manca la sol·licitud d'un format específic per part del sol·licitant i hi ha una motivació adequada per part de l'Administració de la concurrència del supòsit de l'article 36.2.b LTAIPBG, que justifica el lliurament de la informació en el format triat en donar resposta a la sol·licitud, en tractar-se d'informació que ja ha estat publicada al web del consistori.

Paraules clau: Ajuntament. Format. Còpia en paper. Informació ja publicada.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 7 de febrer de 2017 té entrada a la GAIP la Reclamació 51/2017, presentada contra la desestimació parcial per part de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú de la sol·licitud que s'indica en l'antecedent següent. A la reclamació es declina el procediment de mediació que ofereix la GAIP i se sol·licita que tota comunicació tingui lloc en castellà.
2. El 28 de desembre de 2016 té entrada en el registre de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú la sol·licitud de la persona reclamant següent (núm. de registre 2016033864):

"Al amparo de la Ley 19/2014 de 29 de diciembre de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno de la Generalitat de Catalunya [LTAIPBG].

Como peticionario de las entradas en el registro general de esta Ayuntamiento, números 2016032802, 2016032804 y 2016032806, el pasado día 15 de diciembre de 2016, les informo que toda comunicación dirigida a mi persona sea en formato papel".

Les tres peticions prèvies a què es refereix aquest escrit són tres sol·licituds diferents d'accés a informació.

3. El 24 de gener de 2017 l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú trameta a la persona reclamant un decret d'Alcaldia que desestima aquesta petició en relació (únicament) amb la primera de les sol·licituds d'accés a informació a què es refereix (la número 2016032802), en haver-se presentat després que l'Ajuntament ja hagués donat resposta a aquesta per correu electrònic i tractar-se d'informació que es troba disponible en un format més econòmic que el sol·licitat (article 36.2.a LTAIPBG), i que ja ha estat publicada al web de l'Ajuntament, podent-se accedir fàcilment a ella i havent-se indicat al sol·licitant la font d'informació (article 36.2.b LTAIPBG).
4. El 30 de gener de 2017 la persona reclamant presenta escrit de reclamació contra aquesta desestimació al registre de l'Ajuntament de Pallejà, reclamació que té entrada en el registre de la GAIP el 7 de febrer, com s'ha assenyalat. La reclamació conté la fonamentació següent:

"Habiéndose solicitado copia en papel de todas las comunicaciones dirigidas a mi persona, se desestima la petición, sin darme opción alguna".
5. El 14 de febrer de 2017 la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió provisional a tràmit de la reclamació. El 15 de febrer de 2017 la GAIP comunica la presentació de la reclamació a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre la reclamació presentada.
6. El 7 de març de 2017 la GAIP rep l'esmentat informe de l'Ajuntament, en el qual s'afirma que en la sol·licitud inicial d'accés a la informació no s'especificava el format en què es desitjava rebre la resposta. S'explica també que, com en aquesta sol·licitud constava una adreça de correu electrònic i la informació sol·licitada es troba publicada al web municipal, l'Ajuntament va donar resposta a la petició el dia 23 de desembre de 2016 mitjançant un correu electrònic en què s'indicaven al sol·licitant els diferents enllaços d'aquest web a través dels quals podria obtenir la informació.
7. El 8 de març de 2017 la GAIP recorda a l'Ajuntament que necessita disposar de l'expedient complet de la sol·licitud d'accés a informació que està en l'origen de la reclamació.
8. El 9 de març de 2017 l'Ajuntament fa arribar aquest expedient a la GAIP, juntament amb una explicació addicional de la seva tramitació per part del municipi. En aquest escrit s'afirma, entre altres aspectes, que, en rebre la resposta per correu electrònic, la persona reclamant va trucar a l'Ajuntament perquè li fessin arribar íntegrament en paper perquè no disposava d'impressora; i que, en el cas de les altres dues sol·licituds d'accés a informació pública a què es refereix l'escrit de l'antecedent 2, en no haver estat contestades encara quan la persona reclamant va expressar la seva preferència per la còpia impresa, la informació se li va fer arribar en paper.

Fonaments jurídics

1. *Desestimació del format sol·licitat*

Com es desprèn dels antecedents, la reclamació no qüestiona el contingut de la informació proporcionada, sinó el format en què ha estat lliurada. Mentre l'Ajuntament considera correcte l'enviament efectuat per correu electrònic, la persona reclamant exigeix que se li faci arribar còpia en paper de tota la documentació per correu postal.

En aquest cas concret s'ha de donar la raó a l'Ajuntament. Segons l'apartat 1 de l'article 36 LTAIPBG, els particulars tenen, en principi, dret a que la informació els sigui lliurada en el format en què la sol·licitin, llevat que l'Administració motivi adequadament (article 34.4.c LTAIPBG) la concurrència d'algun dels supòsits que, segons l'apartat 2 de l'esmentat precepte, justifiquen que es lliuri en un format diferent.

En aquest cas manca la sol·licitud d'un format específic per part del sol·licitant i hi ha una motivació adequada per part de l'Administració de la concurrència d'un dels supòsits de l'article 36.2 LTAIPBG que justifiquen el lliurament de la informació en el format triat en donar resposta a la sol·licitud.

Pel que fa al primer aspecte, la persona reclamant no expressa la seva preferència pel format en paper fins després de rebre la resposta a la sol·licitud d'accés. Com s'ha vist en els antecedents, és en el moment en què rep el correu electrònic amb la resposta a la seva sol·licitud quan la persona reclamant es posa en contacte amb l'Ajuntament, primer telefònicament, i després mitjançant l'escrit que ha donat lloc a aquesta reclamació (antecedent 2), i demana que la informació se li lliuri en un format determinat. En la sol·licitud inicial no consta aquesta preferència, i sí, en canvi, una adreça de correu electrònic. Davant d'una sol·licitud d'aquesta mena, i tenint en compte el tipus d'informació sol·licitada (sobre la facturació mòbil de regidors, funcionaris i personal de l'ajuntament durant l'any 2015 i el nombre de línies telefòniques fixes més ADSL, tipus de contractes i companyies), és perfectament raonable que l'Ajuntament optés per un enviament mitjançant correu electrònic. Aquest enviament, d'una banda, és gratuït i evita al reclamant el pagament de la contraprestació que se li podria exigir en cas d'expedició de còpies en paper (article 37 LTAIPBG, apartats 1 i 2); de l'altra, facilita l'accés als enllaços que s'oferien en la resposta, ja que en constar en un correu electrònic només cal clicar sobre ells per accedir a les pàgines web als quals remeten, sense haver de transcriure en un navegador el llarg hipervincle en què consisteixen, com s'hauria de fer en cas de còpia en paper.

Pel que fa al segon aspecte, el fet que la informació sol·licitada es trobi publicada al web del consistori permet al municipi invocar vàlidament l'article 36.2.b LTAIPBG per limitar-se a indicar, amb una breu explicació, els enllaços d'aquest web a través dels quals es pot accedir a aquella, com fa en la seva resposta de 23 de desembre i justifica en la resolució desestimativa de 24 de gener i durant la tramitació de la reclamació. Segons aquest precepte, "l'Administració pot subministrar la informació en un format diferent del sol·licitat [...] si la informació ja ha estat difosa o publicada provisionalment en un altre format i s'hi pot accedir fàcilment. En aquest cas, s'ha d'indicar al sol·licitant la font d'informació". Per això, fins i tot en el cas que la persona reclamant hagués expressat en el moment oportú la seva preferència pel

format en paper, aquest hauria pogut consistir únicament en una mera còpia impresa de la resposta que se li ofereix per correu electrònic (en la qual consten els referits enllaços), i no ja en una còpia de tota la documentació penjada al web municipal, que és el que sembla voler que se li lliuri la persona reclamant, segurament sense reparar en l'elevada contraprestació per expedició de còpies que això li podria representar. Si això és així, i no constant que la persona reclamant hagi tingut cap dificultat en accedir a la informació subministrada (el motiu de la petició de còpia en paper seria només el fet de no disposar d'una impressora amb la qual imprimir els documents penjats al web municipal), gairebé no hi hauria hagut diferència entre la informació obtinguda i la que hauria de lliurar-li l'Ajuntament, variant únicament el seu suport.

Pels motius exposats, s'ha de desestimar la reclamació i considerar adequat el format en què s'ha facilitat la informació sol·licitada.

2. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 d'abril de 2017, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 51/2017.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 51/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 5 d'abril de 2017

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.